

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 16/06-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. H. K., bytom K., v ktorej namieta porušenie základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 8 a čl. 10 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, ako aj podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Košice II a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003 týkajúceho sa zneužívania právomoci verejného činiteľa, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. H. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2005 doručená sťažnosť Ing. H. K., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namieta porušenie základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 8 a čl. 10 Všeobecnej deklarácie ľudských práv (ďalej len „všeobecná deklarácia“), ako aj podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“) a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003 týkajúceho sa zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 28. apríla 2003 sa sťažovateľka obrátila na okresnú prokuratúru s trestným oznámením na neznámeho páchatel'a vo veci namietaného nezákonného súhlasu konkurzného súdu s predajom jej násilím a bez existencie právneho titulu odňatého majetku správkyňou konkurznej podstaty úpadcu K. s. r. o. (ďalej len „úpadca“) JUDr. I. S. (ďalej aj „správkyňa konkurznej podstaty“). Toto trestné oznámenie uvádzalo závažné námietky voči postupu a rozhodnutiam konkurzného oddelenia Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), ktorý usmernil správkyňu konkurznej podstaty, že môže majetok sťažovateľky predat' aj pred rozhodnutím súdu vo veci vylučovacej žaloby (podľa sťažovateľky bolo toto rozhodnutie v rozpore s judikátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Obpj 7/2002), a preto bol rovnopis tohto trestného oznámenia doručený aj tomuto súdu.

Podľa sťažovateľky jej trestné oznámenie vybavuje prokurátor, pretože jej nebolo doručené žiadne vyrozumienie o prípadnom jeho odstúpení inému orgánu. Z tohto dôvodu nemohla sťažovateľka ani využiť postup podľa § 158 ods. 3 Trestného poriadku a požiadať prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľ'a či policajného orgánu v ňou oznámenej veci.

Odo dňa podania tohto trestného oznámenia sťažovateľka nemá vôbec žiadnu informáciu „o jeho osude“ a namieta, že podľa jej názoru v tomto prípade ide o konanie s neodôvodnenými priet'ahmi.

Sťažovateľka si je vedomá toho, že by mala mať právo podnetom požiadať nadriadenú prokuratúru o preskúmanie zákonnosti postupu okresnej prokuratúry v súlade s § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“). Toto právo jej však bolo podľa nej nezákonne odňaté

rozhodnutím generálnej prokuratúry z 11. júla 2005 doručeným 18. júla 2005 Ing. V. K., ktorým mu bolo oznámené, že generálna prokuratúra vyčerpala všetky zákonné možnosti preverovania aj podaní sťažovateľky týkajúcich sa správkyne konkurznej podstaty a pri doručení ďalších podaní bude postupovať podľa § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. Uvedené podanie generálnej prokuratúry sa po obsahovej stránke týka inej sťažovateľkinej veci, avšak podľa stanoviska generálnej prokuratúry sa jej podnet týka jednej veci, a to konkurzného konania, v ktorom je správkyňou konkurznej podstaty JUDr. I. S. Generálna prokuratúra napočítala 46 oznámení, sťažností, žiadostí a podnetov sťažovateľky a troch ďalších osôb podaných v podľa nej tej istej veci.

Toto stanovisko generálnej prokuratúry je podľa sťažovateľky „*vadné*“, pretože podľa nej jeden poškodený môže urobiť v jednej veci len 5 písomných základných úkonov, a preto je podľa nej „*vysoko nepravdepodobné, aby sa prokuratúrou uvádzaných 46 úkonov týkalo jednej veci*“. Taktiež je podľa nej nesporné, že „*vecou*“ možno označiť konanie vo veci konkrétneho trestného činu definovaného v Trestnom zákone a nie konanie týkajúce sa konkurzného konania zastupovaného konkrétnou osobou. Aj keď je rozhodnutie generálnej prokuratúry reakciou na konkrétny podnet štyroch poškodených, z jeho obsahu podľa sťažovateľky vyplýva, že „*generálna prokuratúra pravdepodobne preskúmavala viaceré veci, nad rámec rozsahu inicializačného podnetu, pričom prípadné preskúmané iné veci nedefinovala*“.

Sťažovateľka nezákonnosť stanoviska generálnej prokuratúry vidí aj v tom, že táto sa rozhodla s ňou komunikovať výhradne prostredníctvom jej splnomocnenca Ing. V. K. (podľa nej „*po pravdepodobnom vadnom zlúčení všetkých vecí do jednej považuje Ing. V. K. za generálneho splnomocnenca sťažovateľky*“), ktorý ju však vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003 nezastupuje. Sťažovateľka namieta, že sa nemôže proti tomuto „*nezákonnému*“ postupu generálnej prokuratúry brániť, s poukazom na posledný odstavec stanoviska generálnej prokuratúry, podľa ktorého bude táto pri doručení ďalších podaní týkajúcich sa konkurzného konania po úpadcovi a konkurznej správkyňi postupovať podľa § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z., pokiaľ nebudú obsahovať nové skutočnosti.

Sťažovateľka poukázala aj na skutočnosť, že v stanovisku generálnej prokuratúry z 11. júla 2005 nie je ani zmienka o tom, aké opatrenia boli prijaté na odstránenie zistených porušení, keďže generálna prokuratúra argumentuje vyčerpaním všetkých zákonných možností preverovania akýchkoľvek a akokoľvek označených podnetov vrátane podnetov sťažovateľky vo vzťahu ku konkurznému konaniu, ani aké opatrenia boli prijaté na zabránenie opakovaniu daných porušení zákona vo vzťahu k jej zákonným právam. Stanovisko generálnej prokuratúry je konečné a generálna prokuratúra si ním podľa sťažovateľky vytvorila *«(...) alibistický podklad pre odmietnutie akéhokoľvek ďalšieho podnetu v inej veci, nakoľko ho vyhodnotí ako opakovaný podnet „v rámci konkurzného konania“ a poškodený subjekt takto pripraví o jeho zákonné právo nielen na opakovaný podnet, ale vôbec na podnet ako taký. (...)»*

Podľa sťažovateľky teda niet pochyb o tom, že jej bolo odňaté právo na podanie podnetu a prípadne aj opakovaného podnetu bez toho, aby sa na prokuratúru čo i len s jediným podnetom v danej konkrétnej veci obrátila.

K porušeniu práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149 ústavy došlo podľa sťažovateľky tým, že prokurátor vybavuje jej trestné oznámenie s neodôvodnenými prieťahmi (od doručenia trestného oznámenia uplynuli už dva roky a štyri mesiace, a to bez akéhokoľvek posunu v sťažovateľkinej veci), ako aj podaním generálnej prokuratúry z 11. júla 2005, ktorým jej bolo doručené *„rozhodnutie o bezdôvodnom odňatí“* jej práva na podanie podnetu, ako aj opakovaného podnetu v jej veci, ktorým by sa mohla domáhať zjednania nápravy pri tvrdenom porušení jej práv postupom okresnej prokuratúry.

K porušeniu práv podľa čl. 8 a čl. 10 všeobecnej deklarácie došlo podľa sťažovateľky tým, že konaním okresnej prokuratúry s prieťahmi a neodstránením väd v jej postupe generálnou prokuratúrou, ako aj vadným rozhodnutím generálnej prokuratúry o odňatí jej práva na podanie podnetu a opakovaného podnetu vznikla situácia, že sťažovateľkina vec ani po dva a pol roku od oznámenia trestného činu proti jej majetku nedospela do štádia podania obžaloby, čím je sťažovateľke bránené, aby bola vo veci trestného činu proti svojmu majetku verejne vypočutá nestranným a nezávislým súdom, ktorý môže rozhodnúť

o jej právach priznaním náhrady spôsobenej škody a ktorý jediný môže rozhodnúť o osobe vinníka za spôsobenú škodu.

Rozhodnutím z 11. júla 2005, ktorým bolo sťažovateľke odňaté právo na podanie podnetu, prípadne opakovaného podnetu, boli podľa nej porušené aj jej práva podľa čl. 6 a čl. 13 dohovoru.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresnej prokuratúry a generálnej prokuratúry vo veci trestného oznámenia sťažovateľky z 28. apríla 2003 týkajúceho sa podozrenia zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa boli porušené jej základné práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149 ústavy, ako aj práva podľa čl. 8 a čl. 10 všeobecnej deklarácie a podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, prikázal okresnej prokuratúre vo veci trestného oznámenia sťažovateľky z 28. apríla 2003 konať a predmetnú trestnú vec doriešiť bez ďalších prieskumov a generálnej prokuratúre umožniť sťažovateľke uplatnenie jej práva na podanie podnetu a prípadne aj opakovaného podnetu podľa príslušných ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z. v uvedenej veci, *„najmä, aby takýto sťažovateľkin prípadný podnet/podnety vybavila riadne, včas a úplne, v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a aby prvé dva takéto prípadné podnety neodmietla s poukázaním na ust. § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre“*. Sťažovateľka taktiež vo svojej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd zaviazal okresnú prokuratúru zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk a generálnu prokuratúru vo výške 100 000 Sk.

II.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa môže každý domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 149 ústavy prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa zistenia ústavného súdu predmetom preskúmvanej sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149

ústavy a práv podľa čl. 8 a čl. 10 všeobecnej deklarácie a podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom okresnej prokuratúry a generálnej prokuratúry vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003 týkajúceho sa zneužitia právomoci verejného činiteľa. Táto vec je v štádiu prípravného konania vedená na Úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II pod sp. zn. ČVS: OUJP-1117/20-K2-2001.

II.1. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 8 a čl. 10 všeobecnej deklarácie postupom okresnej prokuratúry a generálnej prokuratúry vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003

Ústavný súd v súvislosti so sťažovateľkou namietaným porušením jej práv podľa čl. 8 a čl. 10 všeobecnej deklarácie pripomína svoju judikatúru, v ktorej už vyslovil, že všeobecná deklarácia nebola vyhlásená spôsobom upraveným v čl. 11 ústavy a § 1 a § 4 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a má len povahu politického dokumentu. Predmetnom konaní pred ústavným súdom preto nemôže byť sťažnosť alebo časť sťažnosti namietajúca porušenie práva priznaného všeobecnou deklaráciou (mutatis mutandis II. ÚS 28/96, II. ÚS 18/97).

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

II.2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 2 ods. 2., čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom okresnej prokuratúry, ako aj postupom generálnej prokuratúry vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003

K porušeniu vyššie označených práv došlo podľa sťažovateľky konaním okresnej prokuratúry poznačeným neodôvodnenými priťahmi, neodstránením väd v postupe okresnej prokuratúry generálnou prokuratúrou, ako aj vadným rozhodnutím generálnej prokuratúry, ktorým bolo sťažovateľke odňaté jej právo na podanie podnetu a opakovaného

podnetu, dôsledkom čoho je vznik situácie, že sťažovateľkina vec dosiaľ nedospela do štádia podania obžaloby, čím jej je bránené, aby bola vo veci trestného činu proti jej majetku verejne vypočutá nestranným a nezávislým súdom, ktorý môže rozhodnúť o jej právach priznaním náhrady spôsobenej škody a ktorý jediný môže rozhodnúť o osobe vinníka za spôsobenú škodu.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry uviedol, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00).

Ústavný súd taktiež vyslovil, že «Súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy... nie je ani oprávnenie „každého“, aby na základe jeho návrhu (podnetu) bol orgán prokuratúry povinný podať obžalobu voči označeným osobám. Takéto základné právo „každého“ nie je upravené ani v ústave, ani v Trestnom poriadku, prípadne v zákone o prokuratúre» (I. ÚS 64/96, II. ÚS 42/00).

Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu (pozri rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vec *Helmers v. Švédsko* z 29. októbra 1991, § 29; vec *Perez v. France* z 12. februára 2004, § 70).

Keďže právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby alebo na podanie obžaloby voči nej na súde prokurátorom nemožno považovať za súčasť základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako ani za súčasť práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, k porušeniu týchto práv postupom okresnej prokuratúry vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003 týkajúceho sa zneužívania právomoci verejného činiteľa nemohlo dôjsť.

Podľa ústavného súdu by o porušení vyššie označených práv bolo možné uvažovať len v prípade, ak by orgány činné v trestnom konaní nevenovali trestnému oznámeniu sťažovateľky pozornosť, ktorú vyžaduje zákon.

Zo spisového materiálu Okresného úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru Košice II ČVS: OÚV-1117/20-K2-2001 ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala 28. apríla 2004 osobne na okresnej prokuratúre trestné oznámenie týkajúce sa zneužívania právomoci verejného činiteľa. Toto trestné oznámenie bolo odstúpené vyšetrovateľovi, ktorý už v súvislosti s inými trestnými oznámeniami sťažovateľky a iných oznamovateľov vykonával pod touto spisovou značkou vyšetrovanie. Podanie sťažovateľky z 28. apríla 2003 podľa zistenia ústavného súdu teda zo strany orgánov činných v trestnom konaní nebolo ignorované, ale bolo pripojené k už prebiehajúcemu konaniu, v rámci ktorého sú vyšetrovateľom vykonávané úkony smerujúce k zisteniu skutkového stavu veci a následnému vydaniu rozhodnutia aj vo veci sťažovateľky.

Vo vzťahu k námietkam sťažovateľky týkajúcim sa porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru z dôvodu zbytočných prietáhov a neprimeranej lehoty na prerokovanie veci je potrebné uviesť, že zo znenia § 43 ods. 2 v tom čase platného Trestného poriadku, ako aj doterajšej judikatúry všeobecných súdov jednou z podmienok vyslovenia povinnosti nahradiť škodu je existencia subjektu zodpovedného za spôsobenú škodu, resp. uplatnenie nároku voči určitej osobe – obžalovanému. S ohľadom na to, že ústavný súd nezistil, že by orgány činné v trestnom konaní nevenovali pozornosť trestnému oznámeniu sťažovateľky z 28. apríla 2003, ako aj na skutočnosť, že v predmetnom konaní dosiaľ nedošlo k vydaniu rozhodnutia o vznesení obvinenia voči konkrétnej osobe, nemohlo podľa ústavného súdu v danom prípade dôjsť ani k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľky z dôvodu zbytočných prietáhov a neprimeranej lehoty na prerokovanie veci v súvislosti s jej trestným oznámením z 28. apríla 2003.

V súvislosti so sťažovateľkou namietaným postupom generálnej prokuratúry vo veci trestného oznámenia z 28. apríla 2003 je potrebné uviesť, že zo sťažnosti a jej príloh

vyplýva, že generálna prokuratúra v rámci konania vedeného pod sp. zn. IV Gn 3034/03 preskúmavala v súlade s § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. opakovaný podnet sťažovateľky a iných poškodených, resp. oznamovateľov poukazujúcich na „*formálne nedostatky a pochybenia vyšetrovateľa a prokurátorov Okresnej prokuratúry Košice II a Krajskej prokuratúry v Košiciach*“ v súvislosti s trestným konaním vedeným u vyšetrovateľa. Generálna prokuratúra listom sp. zn. IV Gn 3034/03 z 11. júla 2005 sťažovateľke oznámila, že v súvislosti „*s trestnými oznámeniami na správkyňu konkurznej podstaty JUDr. I. S. vyčerpala všetky zákonné možnosti preverovania podnetov Ing. V. K., Ing. H. K. a spoločnosti F., s. r. o., ktorých obsahom sú skutočnosti uvádzané v doteraz podaných podnetoch, námietkach, sťažnostiach, prípadne inak označených podaniach. Preto pokiaľ by obsahovali už známe skutočnosti nebude na takéto podanie reagované.*“

So sťažnosti vyplýva, že vzhľadom na poučenie uvedené v závere listu generálnej prokuratúry sp. zn. IV Gn 3034/03 z 11. júla 2005 o tom, že sa ďalšími podaniami sťažovateľky týkajúcimi sa trestných oznámení na správkyňu konkurznej podstaty, ktorých obsahom budú skutočnosti už uvádzané v jej doterajších podaniach, nebude zaoberať, sťažovateľka predpokladá, že generálna prokuratúra v budúcnosti nepreskúma ani jej prípadný podnet, resp. opakovaný podnet podaný vo veci jej trestného oznámenia z 28. apríla 2003 týkajúceho sa zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Samotné sťažovateľkou predpokladané porušenie jej práv v dôsledku postupu generálnej prokuratúry pri podaní jej hypotetického podnetu, resp. opakovaného podnetu v uvedenej veci však nemôže byť predmetom konania pred ústavným súdom, ktorý podľa čl. 127 ústavy preskúmava iba porušenie základných práv a slobôd, ku ktorým už došlo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré neodôvodňujú ani možnosť porušenia práva podľa čl. 13 dohovoru, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II. 3.

Z dôvodov uvedených v častiach II.1. a II.2. tohto uznesenia ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú a vzhľadom na túto skutočnosť bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľkinej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2006